Ч. 95. Неділя 29 цьвітня (12 мая) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї, незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Загальні збори „Днїстра".

В четвер, дня 9-ого мая с. р. відбули ся IX звичайні збори тов. обезпечень „Днїстер" в сали „Народного Дому".

Віцепрезидент о. мітрат Туркевич відкрив збори в заступстві хорого президента совітн. Кузьми, о годинї 11. перед полуднем по провіреню, що збори зістали вчас оголошені з порядком дневним по мисли §. 79 і 114 статуту в урядовій „Ґазеті Львівскій" і всїх руских дневниках, — та що на збори явило ся достаточне число членів (§. 83 стат.) всїх разом 150.

Предсїдатель згадав коротко о гарнім розвою товариства і пожелав єму дальших успіхів; опісля покликав на письмоводителя пана Івана Бачиньского, а на верифікаторів протоколу п. Івана Вертипороха і Апт. Хойнацкого та представив правительственного комісаря, п. радника двору Адольфа Ґута, по чім приступлено до дневного порядку.

I. Відчитаний протокол з попередних загальних зборів з 14. мая 1900, принято без зміни до відомости.

II. Др. Савчак почав відчитувати справоздане Ради надзорчої і Дирекциї за VIII рік адмін.; др. Олесницкий поставив внесенє, щоби збори увільнили дра Савчака від читаня справозданя, з уваги, що Дирекция розіслала се справоздане печатане всїм управненим до голосованя членам і відпоручникам громад перед зборами, і всї присутні на зборах мали в руках се печатане справоздане, як також витяг єго був поданий в часописях.

III. По принятю сего внеску дра Олесницкого, відчитав п. Еміліян Куницкий іменем ревізийної комісиї справоздане з переведеного шконтра каси, ефектів і книг товариства, як також провірене предложеного рахунку зисків і страт і білянсу, і вніс іменем тої комісиї уділити Дирекциї і Радї надз. абсолюторию за VIII рік адміністрацийний.

Предсїдатель отворив дискусию над справозданєм Ради надз. і Дирекциї; о. Гординьский з Кульчиць жадав вияснення до позициї активів в білянсї „залеглости в аґенциях 98.165 К. 23 с." і „кавциї від тих аґентів, котрих кавциї виказані в білянсї".

Іменем Дирекциї відповів др. Кулачковский, що сума залеглостий 98.165 К. не представляє готівки стягненої аґентами а не відосланої до Дирекциї а тільки суму премій, яку єще аґенти мали з кінцем року стягнути від сторін за поліси, бо звістно, що більша часть членів не платить премій нараз, тільки в ратах; взагалї стягали аґенти премії правильно і заплатили готівкою в протягу року 771.687 К.; в порівнаню з тою сумою оказуєсь сума залеглостий невеликою, а походить головно з премій за поліси 2 послїдних кварталів 1900 року. Рахунки аґентів і стан поліс невикуплених були провірювані урядниками товариства і місцевими делеґатами.

Що до кавций аґентів на 51.982 К. пояснив др. Кулачковский, що не всї аґенти суть кавционовані і від господарів ґрунтових, добре через делеґатів заопініованих, не вимагає товариство кавциї, хиба доперва в случаю збільшеня аґенциї і обороту грошевого; а крім того кавционовані суть всї аґенти, котрі не посідають недвижимого маєтку.

О. Гординьский приняв з вдоволенєм до відомости се вияснене, а коли нїхто більше не жадав голосу, зарядив предсїдатель голосоване і збори приняли справоздане Дирекциї і Ради надз. як також внесене комісиї ревиз. та уділили Дирекциї і Радї надз. абсолюторию за VIII рік адміністр.

IV. На внесенє дра Олесницкого рішили збори приступити з порядку дневного до справи зміни статута перед иньшими справами.

Др. Федак яко референт Ради надз. пояснив уклад цїлого статута, представив зміни ухвалені попередними зборами 14 мая 1900, поправки міністерства і нові зміни тепер предложені як також незмінені постанови давного статута. По отвореню дискусиї забирали члени голос до поодиноких параґрафів, жадаючи будьто вияснення будь ставляючи поправки. О. Гординьский з Кульчиць між иньшими внесками поставив внесок на поправку §. 23, щоби до правосильности рішень загальних зборів треба було присутности 30 членів, не вчисляючи голосів членів Ради надзираючої. На се пояснив референт др. Федак, що загальні збори в минувшім роцї постановили були, що до правосильности рішень вистарчає кождий комплєт крім важнїйших ухвал як н. пр. для зміни статута потреба 50 голосів. — Міністерство однак предложило від себе установлене до правосильности числа голосів на 30 для звичайних справ товариства, а полишаючи число 50 голосів для справ важнїйших і Рада надз. згідно з сим предложенєм міністерства приняла се в проєктї статута без зміни.

По вичерпаню дискусиї що-до инших внесків і поправок приступлено до голосованя над кождим параґрафом проєкту за порядком і принято всї постанови від §. 1—§. 108 проєкту статута згідно з предложенєм Ради.

Проєкт нового статута був розісланий перед зборами управненим до голосованя членам

МЕСТЬ.

(З француского — Поля Буржс.)

— Так, добрий приятелю, — мовив др. Ноаро до мене, закурюючи циґаро, — колиб ви знали, скілько драм бачить лїкар в своїй практицї, про те і не снить ся звичайним людям.

— Не схотїлиб розповісти якої траґедиї? — спитав я цїкаво.

— Га, такі траґедиї лучають ся дуже часто. От, приміром, як раз приходить менї на память барон, що звав ся Корсеґ. Ви не стрічали єго нїколи в товаристві?

— Так, пригадую собі.

— Мабуть знаєте також — мовив лїкар дальше — що він минувшого року занедужав хоробою печінки. Тепер спочиває в земли один з найбільше пристрастних людий, яких доводилось коли-небудь знати, чоловік, о котрім я певно знаю, що має на совісти два убийства....

— Чей же тим не хочете сказати, що він запалив свою жінку? — закликав я.

— Позвольте — замітив др. Ноаро. — З тої пори уплило пятнайцять років, і за той час має лїкар в головнім місті богато дїла.... Однак не забуду нїколи того вечера, коли служачий спровадив мене до палати Корсеґа, і по дорозї оповідав про сю страшну подію! Молода баронова уладила того вечера родинне торжество своїм двом маленьким донечкам і їх товаришкам. Коло одинайцятої години, коли гості розійшли ся, она підійшла до сьвічника, щоби погасити сьвітло. Нещасливо завадила рукою о нафтову лямпу, плин розлив ся по сукни, і в миг безталанна стояла в полумінях. Так оповідав менї служачий, а серед того повіз в бішеній скорости завіз нас перед палату.

— А дїти? — спитав я.

— Спали — відповів служачий.

— А барон?

— Ласкавий пан не опускає нї на хвилю комнати панї баронової. Стоїть при огнищи, і не говорить нї слова. Я не дивуюсь би, колиб він збожеволів....

Тепер лежала нещаслива на софі. Вибагливо прибрана комната находила ся в найбільшім неладї, наповнена страшним сопухом спалених одягів. Біле, хустки, занависи лежали тут і там на пів обгорілі, бо те все кидано на нещасливу, коли она голосила переразливими криками розпуки.... Єї години були почислені.... Я міг лиш злагодити єї болї.... І коли я приступив до того страшного обовязку, відчув ще страшнїйше враженє. Я відчував, що та жінка була жертвою дїймаючого злочину. Я замітив, що баронова находила ся в виразнім зворушеню чувства, котрого навіть сама смертна боротьба не могла побідити. Що єї чоловік провинив ся, то міг я заключати з єї зору, коли она стрічала ся ним з поглядом барона, котрий це все стояв без участи коло огнища. А прецінь в єго очах ясніло щось, мов то радість, недовірчивість або тріюмф! Він, що я єго все бачив так печаливим при найлекшім нездоровлю своєї жінки або дїтий, тепер не рушив ся і не журив ся нїчо умираючою.

Те була загадка.... Але зворушене баронової росло, чим більше дїлали успокоюючі средства, котрі я завдавав їй. Натомість она борола ся, я відчував се, я відчував також, що она силувалась говорити, хотїла висказати одно речене, і я чув виразно, як она попикла в подушки і промовила: „Не можу"..... Стратила память. Поминаю остатні години, що увільнили нещасливу від страшних терпінь. Довго, довго роздумував я над катастрофою, і погадав собі: „Она певно любила другого. Она мала любовника, про котрого знав барон. Він пімстив ся на нїй, не допускаючи сего чоловіка до неї, щоби не могла попращати ся з ним на смертній постели".

* *
*

Внедовзї по траґічній смерти баронової випитував мене часто якийсь Петро Креанс, котрого представив менї барон кілька місяців перед тим при нагоді одної забави. Не стояло великого труду зрозуміти, що єго відвідини були лише ослоною, і що барон був здоровий... Того пополудня я дуже спішив ся

і віднорученикам громад і кождий присутний член мав печатаний проєкт в руках. Предсідатель сконстатовав по голосованю достаточне число 137 членів і відношенє відданих голосів.

V. На предложенє Ради надз. ухвалено з надвижки білянсової за р. 1900 в сумі 96.995 К. приділити:

а) до фонду резервого по мисли §. 69 зак. 7 стат.	8.200 К.
т. є. 20% від надвижки з р. 1900 40.995 К.	
б) на опроцентованє листів уділових фонду основного по мисли арт. IV. постанов впроваджуючих до статута . .	960 К.
т. є. по 6% від 16.000 К. фонду основного.	
в) на сплату 80 остальних листів уділових фонду основного по мисли арт. IV. постанов впроваджуючих до статута .	16.000 К.
г) на звороти для членів по мисли §. 46 стат. в висоті 8% від премії .	61.735 К.
д) на винагороду вибраних з Ради 2 директорів і 2 заступників директорів по мисли §. 105 стат.	5.600 К.
е) на винагороду членів комісиї ревізийної по мисли §. 109 стат. .	300 К.
ж) решту перенести на рахунок слідуючого року .	4·200 К.
разом	96.995 К.

VI. На внесенє Ради надз. іменовали загальні збори одноголосно через акламацию В. Преосьв. Митрополита Андрея Шептицкого почесним Президентом Товариства.

З порядку дневного приступлено до виборів а) 6 членів Ради надз., б) 5 заступників, в) 3 членів комісиї рев. і 1 заступника.

Членами Ради надз. вибрані зістали: др. Дамян Савчак, др. Кость Левицкий, сов. Льонгін Рожанковский, др. Теофіль Кормош, сов. Антін Дольницкий і сов. Тит Ревакович — заступниками членів Ради вибрані: Григорий Врецьона, Йосиф Гапїнчак, о. Евгений Гузар, Кость Паньковский і др. Омелян Калитовский.

До комісиї ревізийної вибрані: Юліян Січиньский, Еміліян Куницкий і Николай Мельник, а заступником Григорий Щирба з Яворова.

VII. Наступили інтерпеляциї членів: Андрей Максимів з Підлісок вносив, аби товариство отворило відділ для обезпечень худоби від випадків і зарази; Дмитро Кирста з Петрилова вносив, щоби і товариство причиняло ся до орґанїзациї оборони пожарної, і уділяло датки на сикавки.

Директор Федак відповів, що товариство не може отворити відділу для обезпеченя худоби, і в нашім краю нема жадного товариства, котре обезпечало би худобу від випадків або хороби; поясняв, що є такі товариства краєві в Мораві і Низшій Австриї, але они оперують лише на свої краї; пригадав також, що справа та була порушена в Соймі краєвім, і що Сойм поручив Видїлови краєвому заняти ся студиями, і поставити відповідне внесенє. Також ц. к. Товариство господарске занимає ся тою справою.

Що до орґанїзациї оборони пожарної — то товариство дуже живо нею занимало ся і занимає ся. Виділ краєвий відступив товариству цїлий руский наклад брошури: „Оборона пожарна в сільских громадах“, і товариство розіслало єї своїм коштом всім громадам через своїх аґентів, з зазивом, щоби громади завязували обовязкові сторожі пожарні; заразом обіцяло товариство давати громадам, де є обезпечених членів на 30.000 корон, 5% позички на закупно сикавок до сплати на 5 літ, — а кромі того дає товариство нагороди за ратунок сторожам огневим на закупно ратункових приборів.

По відповідях на инші ще інтерпеляциї, закрив предсідатель збори, по вичерпаню порядку дневного, о годинї 3 по полудни, подякувавши членам за численну участь і труд.

Новинки.

Львів дня 11 го мая 1901.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пініньский відобрав вчера від новоіменованого єпископа тарнівского о. дра Валеги присягу, а нинї вечером виїздить до Тарнова на посьвященє нового князя церкви.

— **З товариства ім. Котляревского.** Засїданє виділу відбуде сяві второк дня 14-го с. м. о $7\frac{1}{2}$ годинї вечером в льокали товариства „Руска Бесїда“.

— **Здоровлє митрополита Шептицкого** значно поліпшило ся, достойний пацієнт встав в четвер з ліжка, проходжує ся в своїх апартаментах і полагоджує важнїйші справи архіепархії. Слабість сама не була небезпечна, бо після думки лїкарів не єсть то скріп, як загально говорено, а тілько наслїдки шкарлятини, яку перебув митрополит ще в дитинячих лїтах. За порадою лїкарів вибирає ся Преосьвященний на довше лїченє за границю, мабуть на болотні купелї. Само собою розуміє ся, що не відбуде ся канонїчна візита деканатів скалатского і теребовельского, куда вибирав ся митрополит в супроводї прелата Александра Бачиньского по 15-ім мая с. р.

— **Надзираюча рада** товариства взаїмних обезпечень і взаїмного кредиту „Днїстер“ відбула вчера по загальних зборах звичайне засїданє під проводом сов. Кузьми і в присутности комісаря правительственного радника двора Адольфа Гута. По залагодженю справ адмінїстрацийних, вибрала рада членом дирекциї поновно дра Дамяна Савчака, а его заступником сов. Антона Дольницкого, котрих мандати скінчили ся були. Відтак приняла рада до відомости справозданє дирекциї за час від 1-го січня до 30-го цьвітня с. р. з діяльности і розвою товариства, як також инші справи з дїловодства товариства.

— **Справозданє тов. ґімнаст. „Сокіл“** за місяць цьвітень. В місяци цьвітни відбула старшина „Сокола“ одно засїданє, т. є. дня 25-го, на котрім полагоджено слїдуючі справи, 1. Принято до відомости справозданє справника з руху в товаристві як слїдує: Членів виправляло ся пересічно 9, учеників так старших як і молодших пересїчно 6. Вислано інформациї і статута до Щитовець і Махнова в цїли завязаня в тих місцевостях сторожей охотничих. Вислано відозву до значнїйших патріотів, щоби вступали в члени „Сокола“ і тим причинили ся товариству до вступленя на ширший шлях діяльности. 2. Принято до відомости справозданє скарбника з руху грошевого, а именно Приходи: 1) Позісталість касова з марта 46·25 кор. 2) Вкладки членьскі 47 кор. 3) Ріжні приходи 6 кор. — разом 99·25 кор. Розходи: 1) Чинш 73 кор. 2) Біжучі видатки 15·88 кор. — разом 88·88 кор. Сальдо на маї 10·37 кор. 3. Принято до відомости справозданє референта комісиї мундурової, після котрого заключено з кравцем п. Гресяком умову на доставу членам „Сокола“ мундурів. Цїна цїлого мундура стоїть около трийцять кілька злр., з чого четвертину треба зложити при замовленю мундура, а решту в місячних ратах. 4. Відложено заповіджений на маї сокільский концерт на час пізнїйший, а то з причин від товариства цїлком независлих. 5. Дозволено ученикам-

---

і пригадую собі зовсім докладно, як я нетерпеливив ся, коли він вагував ся вимовити імя баронової Аліциї. Я зараз зміркував, що він прийшов до мене тілько задля неї.

Могла-ж пані Корсеґ вести роман з паном Креансом? І був той роман невинний, чи переступний? Відвідини молодого чоловіка а особливо дальші відвідини не виявили менї нічого, чи він любив єї. Але, коли то дійстно була родинна драма, коли він був справді коханком помершої, то як опісля по смерти жінки він ще міг бути сердечним приятелем єї чоловіка, як то виходило з кождого его слова.

— Ви несправедливо судите — замітив я — бо чоловік, що любив жінку і єї втратив, привяже ся, радо до кождого, хто лиш може нагадати ему сю страту. То мабуть причина приятельских відносин між Корсеґом і Креансом. Ви-ж знаєте, що один з наших гумористів — Генрик Ляведан — зробив таку пару героями в своїй гарній новели: „Непотїшені“.

— Цїлком справедливо — відповів лїкар — але Корсеґ не був таким. Та-ж в его жилах плила маврийска кров! Его дїдо, цїсарский офіцир, подружив ся було з Андалюзийкою і за-для того-ж то він був такий горячий і жадний пімсти. Одного ранка Креанс звістив мене, що він хорий, і щоби я скілько можна скоро схотїв его відвідати. Особлива приязнь, котрою молодий чоловік одаровував мене остаточно, зворушила мною, хотяй я знав, що та приязнь спочивала в інтересі для помершої баронової. Досить, я пійшов до него і застав его блїдим... дуже блїдий лежав в ліжку. Коли-б ви були бачили то лице! Ледви ми остали сам на сам, він підняв покривало... між двома ребрами я достеріг глубоку рану. Нещасливого поцїлила куля і она певно була би перебила серце, коли-б не була здержалась о спряжку шлийок. Мабуть з него уплило богато крови, бо нещасливий ледви міг говорити...

— Що таке стало ся? Скажіть бо! — спитав я его.

Молодий чоловік положив палець на уста і сей рух мусїв его дуже болїти, бо уста скорчили ся дужше. Він дивив ся на двері, немов би бояв ся, щоби его ніхто не підслухав.

— Близше... приступіть близше... промовив він, і я нахилив ся над ним і слухав его голосу, що виповзав непаче стон якийсь.

— Для сьвіта — шепотів — я просто хорий... Для мого служачого я зранений в поєдинку... Дасте менї слово, що коли скажу вам правду, ви нікого не обжалуєте перед судом?...

— То неможливо — відповів я.

— Ах — застогнав він — „неможливо!“... Так отже я умру і не зможу віддати дитини чоловікови, що має єї боронити.

Ті слова спогадали менї на мій лїкарский обовязок. Нараз взяла ся у него сила відопхнути мене.

— Нї — заговорив він — дайте менї умерти. Ідїть собі... Ідїть собі!

— А коли прибіцяю вам сповнити ваше бажанє, позволите, щоби я оглянув вас?

— Так — відповів.

— Добре, ось вам слово. — Однак — докинув лїкар звертаючись до мене — позволите себе спитати, бо то для мене дїло совісти. Що ви вчинили би на моїм місци.

— То саме — відповів я. — Чи можна додержати даного слова, коли розходить ся о злочин? Коли той Корсеґ просто кинув свою жінку в огонь і ще убив того молодого чоловіка, чи-ж не заслужив він, щоби его віддати судови.

— Певно — одвітив лїкар з таким наголосом, що можна було замітити, що він за-для того оповіданя оминав напору зазнати полекші давної і ще все томлячої грижі совісти.

— Певно — повторив він ще раз — але подумайте, дїти! Розважте, двоє дївчат! Зміркуйте, як довірено дивились їх сині очи на мене, коли они лежали недужими. Подумайте, що они з своїм слабеньким здоровлєм ледви виплекались би під опікою чужих людий! І той нелюдский Корсеґ любив їх так пристрастно.

— Так, дорогий приятелю, коли-б ви були бачили ті невинні дїти і ви так само додержали-б слово, як я. Та тепер про ті страшні відкритя: Петро Креанс був коханком їх матери. Так, мої здогади справдились, страшна траґедия відогралась на смертній постели баронової. Як довідав ся барон о зносинах з Креансом, чи від челяди, чи листовно, чи як инакше — те лишилось тайною. Корсеґ постановив тяжко пімстити ся на своїй жінцї але так, щоби дїти нїколи не дізнались правди. Коли після того вечірного торжества гості, а між ними находив ся і Креанс, розійшли ся до дому, Корсеґ остав з жінкою і почав робити їй острі закиди за-для єї похибки; остаточно вхопив лямпу з нафтою і кинув нею на нещасливу так, що она в миг стояла в полумінї.

термінатором відбувати безплатно вправи в сали „Сокола“. 6. Принято трех нових членів.

— **Еміграция з Покутя.** Пишуть до „Діла“: Будучи нині (9-го мая) в Обертині, вступив я до краму жидівского і застав там кілька молодиць, що купували хустки. Одна каже: „Мощихо! дайте мені хустку, але таку, яку в Америці носять! — „Ну, маєте ось-тут американьскі хустки!“ відповідає жидівка, вказуючи на кілька хусток за склом. На моє запитане; де їдуть? — відповіли, що они з Камінок (повіта коломийского) і їдуть до Аргентини. Тоді довідав-ем ся, що їде всїх до 1.000 душ: з Камінок 5 газдів з родинами, з Джуркова одна родина, з Обертина по-над 100 душ, в тім 40 латинників, а найбільше з Хотиміра і з сїл околичних. Збирають ся в Обертині і на ніч їдуть до Товмача а 10 мая від'їзджають двома поїздами до Удіне. Річи свої вислали тому вже дві неділї наперед.

— **Огні.** Вї второк с. т. вибух в Дідилові. каменецкого повіта, о годині $2^3/_4$ по полудни огонь, такий страшний, що за пів години знищив до крихти 31 господарів, і то переважно найзаможнїйших. Уратувати не можна було нічого, навіть худоба згоріла. Вітер перекидав огонь з такою силою, що в однїй хвили горіло кільканайцять будинків по обох боках улиці. Ратувати що небудь була річ немислима, тим більше, що люди були заняті роботою в поли і коний до вожения води не можна було дістати. Виравдї поприїзджали сикавки з Задвіря, Новоселець, Підлїсок, Убиня, Милятина, з Яричева наспіло кільканайцять стражників пожарних, але за-для браку води і спиненої комунїкациї, акция їх мусїла ограничитись на поливаню дахів водою, аби не допустити пожару в сторону церкви, бо в такім разї пів села було би пішло з димом. Причина пожару незвістна.

— **Знад границї.** З Тернополя доносять, що на австрийско-російскій границї прийшло онодї до суперечки межи російским об'їздчиком а австрийским жандармом, котра закінчилася смертю об'їздчика. Кінь російского об'їздчика Михайлова перейшов був на нашу сторону і то стало ся причиною суперечки, підчас котрої жандарм Пятак стрілив до Михайлова і забив его на місци.

— **Розірвана на кусні.** Як осторожним треба бути на двірцях зелїзницї, де рівночасно переходить по кілька поїздів, нехай послужить за науку слїдуюча страшна пригода. На стациї в Пенцінґ під Віднем стапув був онодї поїзд, що їхав з Вельс до Відня, а як-раз під ту пору переїзджав поспішний поїзд, їдучий з Відня. Хоч зі сторони противної від перону була спущена жердь, замикаюча приступ, вийшли все-таки один мужчина і дві женщини з ваґона третої кляси поїзду особового з противного боку від перона обійшли свій поїзд і хотїли через шини перейти на поїзд як-раз в тій хвили, коли над'їхав поспішний поїзд. Служба зелїзнича наробила крику і мужчина та одна жінка могли ще в пору утечи з шин, але другу жінку кинула машина на землю і колеса ваґона покотили ся по ній. Коли поїзд переїхав через стацию, з нещасливої жінки остало ся лиш множество кусні тіла і калужа крови. Вже навіть і не можна було пізнати, чи то якесь людске тіло, чи лиш купа якогось мяса. Все то стало ся в часї неповна двайцять секунд. Кусні тіла позбирано відтак і занесено до трупарні на кладовищи громадскім.

— **Кольонії вакацийні.** Комітет фондациї кольоній вакацийних в Тухли оголосив справоздане, з котрого показує ся, що та институция гарно розвиває ся. Майно товариства дійшло до суми 84.000 К. а в Тухли, де давнїйше могло помістити ся лиш 80 дїтий, було вже минувшого року аж 202. Предсїдателем комітету єсть інспектор К. Пуздровский, а до комітету належить 81 пань і панів, що устроюють забави в користь фондациї. Надзір над дїтьми мають 3 учителї і три учительки.

— **З Залїщицкого** пишуть: В нашім повіті рух еміґрацийний розпочав ся на добре. Майже зі всїх сїл виходить богато народу. В перший день по Великодни виїхало з Залїщик кільканайцять родин, около сорок людий з села Лиишник, котрі, удаючись до Канади, випродали свої ґрунти селянам. Тепер кождого дня виїздить по кілька родин.

— **Міжнародна вистава пожарничих приладів** буде отворена в Берлинї в другій половинї мая с. р., а в днях 6, 7 і 8 червня с. р. відбуде ся там міжнародний конґрес пожарників. „Краєвий Союз охотничих пожарних сторожий“ висилає на тую виставу і на конґрес свого делеґата. Хто з членів пожарних сторожий, так охотничих як і фахових хотів би з тим делеґатом відбути подорож до Берлина, нехай зголосить ся перед 15-им мая до Краєвого Союза охотн. пожарних сторожий.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 11 мая. В парляментарних кругах говорять, що делеґациї потреваюгь до дня 10 червня. Президентом угорскої делеґациї буде ґр. Шапарий.

Атени 11 мая. Грецкий король Юрий виїхав до Абазиї, аби там стрітити ся з королем румуньским.

Йокогама 11 мая. 3000 Хінців переступило корейску границю і палять та рабують пограничні села.

Льондон 11 мая. Штайн і Девет перебувають тепер в західнім Трансвали.

Петербург 11 мая. Як доносить тифліский „Кавказ“ лучили ся в Тифлїсї дня 5 с. м. грізні розрухи. Товпа робітників з червоним прапором ударила на полїцию. В бійці ранено богато людий. На місце розрухів прибув сам ґубернатор. Арештовано 41 осіб між ними одного студента унїверситету і три студентки, видалених з Харкова.

— Але як Креанс довідав ся про те, бо певно ви від него чули? — спитав я здивований.

— Як? — відповів він. — Та ви не догадуєтесь, що пімста не вдоволила барона так довго, доки він не розповів про неї Креансови? Ось вам розвязана загадка приязни між тими обома людьми. Шість місяців після смерти жінки Корсеґ ужив лиш на тоє, щоби цїлковито осліпити мого бідного приятеля. Так наспіло лїто. Вдовень запросив свого приятеля на обід десь в захисть на село. А що ніч була чудова, він порадив свому товаришеви вертати пішки, так, що они мусїли переходити через цїлий бульоньский лісок. Коли они ступили на саміту алею, несподївано барон вхопив єго за шию, притиснув до дерева і зневолив єго вислухати страшну вість о смерти жінки; потім стрілив до него з револьвера, щоби навести на здогад, мов то розбійники напали на него. Молодий чоловік зараз не вмер і коли прочуняв, мав ще на стілько сили, що заповз аж до иншої алеї, де закликав фіякра, котрий завіз его до дому. Тут оповів він, що рану одержав в поєдинку, щоби найменше підозрінє не упало на убийника і на его жінку, котру так любив.

— А що сталось з Корсеґом?

— Я додержав обіцянки і змовчав. Після року барон занедужав па печінки і взяв з собою тяжку вину до найвисшого Судиї. Так бачите, дорогий приятелю, ми лїкарі часто знаємо про найтайнїйші дїла і при тім часто мусимо мовчати.

Надіслане.

Хто мав би на продаж

Словар Желехівского

зволить подати свою адресу редакциї „Народної Часописи“.

— **Славний на всї часи нарід Бурів** може бути найлїпшим і найкрасшим приміром для всїх народів, що хотять берегти свою честь народну. Мимо своїх дуже вже ослаблених сил війною, котра веде ся майже вже два роки, мимо свого дуже малого числа в порівнаню з силою і числом англїйскої армії, постановили Бури вести війну дальше і боронити своєї независимости та самостійности народної і державної аж до послїдної каплї крови. З таким народом варто познакомити ся і его пізнати. Хто би мав охоту до того, той найлекше і певно що найлїпше пізнасть славний нарід бурский з книжки: „Siegen oden sterben“ виданої сими днями в Штутґартї накладом K. Thienemann-а. Книжку ту написав очевидець і военний кореспондент Фредерік Ромпель. Книжка та має дуже богато красних ілюстраций, котрі знаменито поясняють зміст книжки і так разом з описом помагають пізнати цїле житє Бурів, їх родини, їх виховане, їх пошу, їх просьвіту, а відтак майже всїх героїв з теперішної війни і спосіб єї веденя. Тут видимо Бурів, як они розложили ся военним табором, як підсїдають на Анґлїйців, як ведуть военних плїнників і т. п. А найважнїйше, що цїла книжка зовсїм не дорога. Хто би єї хотїв собі купити, нехай пришле на наші руки 3 корони, а ми вже книжку єму спровадимо.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим лїком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по єго смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть его зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тїсто і не цукроватїє так як мід правдивий. Хто би хотїв мати знаменитий мід, нехай напише до П. Коріневича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового“ можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квотї 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висотї і опроцентовує їх $4^1/_2$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2$%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят. *Дирекция.*

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)